

PTICKÉ OKÉNKO

Obecní zpravodaj - jaro 2021

Jak to tehdá bylo, aneb návrat do minulosti.

TÁZALI jsme se

Jsem Čech jak poleno, říká starosta Miloš Dvorský

Je mužem paradoxů. O lokální politice nikdy neuvažoval, přesto se po první kandidatuře stal starostou. Nenarodil se tu, přesto zná Ptice jako své boty: od základního kamene školky do nejtenčího záhybu silnice až k poslednímu haléři dotací. A přesto, že tu žije teprve 14 let, svoje „doma“ si tu začal budovat už před dvěma dekádami. Miloš Dvorský. Současný starosta. Bývalý voják, co místo na příkazy věří na důvěru.

Jak jste se ocitl ve Pticích?

V roce 2002. Tehdy jsem objížděl okolí Prahy a hledal místo pro budoucí bydlení. Nikde nic, ani pozemek, ani rozestavěný dům, který by se mi líbil, který by mě oslovil. Až ve Pticích jsem to místo našel.

Co vás tu oslovilo?

Krásné místo i výhled a okolí. Na konci vesnice, a přitom blízko jejímu středu. Park i zastávka kousek. Prostě se mi ten pozemek líbil. A líbila se mi i vesnice a lidi. Jsem zvyklý nasávat atmosféru každého místa, kam přijedu. Pamatuji si, že v místní hospodě tehdy zrovna probíhal šachový a pingpongový turnaj. Oslovilo mě to tady.

Takže jste hned začal stavět...

Nejdřív jsem ten pozemek koupil a pak dva roky připravoval projekt. Ale hned po podpisu smlouvy jsem zašel do hospody, představil se štamgastům, řekl jsem, že tu plánuji žít a objednal panáky. A pak jsem sem jezdil každý pátek – nejdřív kvůli elektřině, potom kvůli stavbě – a vždycky se zastavil v hospodě. Celých pět let, než jsme se nastěhovali. Někdy jsme sem šli i s dětmi pěšky až ze Zličína, třeba zadem přes Úhonic. Zkrátka jsme si to tu prošlapávali, mapovali a postupně si budovali ke Pticím vztah. Možná proto si spousta místních myslí, že tu bydlím už dlouho. Ale my letos na Velikonoce začneme náš patnáctý ptický rok...

Kdy se začal občan Dvorský měnit v aktivního občana?

Asi hned po nastěhování. Přišlo mi přirozené chodit na zasedání zastupitelstva. Jenže tehdy ta zasedání byla jaksi... vyhocenější. A já měl chuť to měnit. No a pokud člověk chce něco měnit, musí se o to zasadit...

...tak jste se zasadil rovnou a z gruntu.

Popíšu to úplně jednoduše: než jsem postavil dům, žil jsem různě po republice, až ve Pticích jsem začal budovat domov pro rodinu a na zbytek mého života. Byla to finanční i citová investice. A první tři roky toho mého nově zbudovaného života jsem měl dojem, že na zastupitelstvu sleduji víc hádek než konstruktivních řešení, víc rozkolů než společné budoucnosti. A já jsem si svou investici chtěl chránit. To mě motivovalo. A tak jsem se nabídl na kandidátku a stal se zastupitelem. Rok jsem se na radnici rozkoukával bez funkce. A v roce 2011 jsem se stal starostou.

Jaké byly první roky starostování?

Byl jsem realista a říkal si, že ukázaná platí. Když ukážeš, že nemyslíš na sebe, ale na obec a projekty pro lidi, tak se to zkrátka pozná. Mně se třeba odjakživa líbilo, jak to funguje ve Svárově. V nadsázce jsem vyhlásil, že Ptice budou lepší a hezčí než obce v okolí. A i když jsme se v prvním volebním období v zastupitelstvu trochu hledali v komunikaci a občas se neshodli, vždycky se nám povedlo domluvit se na tom základním: veškeré úsilí i dotace jsme směřovali k tomu, aby naše obec byla stále lepší. A i když jsem s vedlejšími obcemi vlastně vůbec nesoutěžil, tak jsem cítil, že když tam přijdu mezi místní, tak o Pticích mluvím s uznáním.

A na to můžete být právem hrdý.

Na co opravdu hrdý jsem, je získání obecního znaku a vlajky, ale jinak to tak neberu. Nevnímám to tak. Samozřejmě mě těší, že z hliněných cest máme čisté silnice a chodníky. Pamatuji si, jak mi před rekonstrukcí někteří volali, že mi pošlou lístek z čistírny anebo jestli bych na zastávce autobusu neudělal polici na holínky. Jsem rád, že dnes je obec hezká, že lidi nejsou zalezlí doma a že chodí na procházky, že je obnovený úvoz. Beru Ptice za své, protože se staly mým domovem. Není to o hrdosti, spíš jde o to nenechat věci tak, jak jsou. Prostě to vnímám jako své poslání a zodpovědnost za důvěru, kterou mi lidi dali, abych realizoval jejich představy.

Ty jste zrealizoval na mnoha frontách. Ptice se změnily. Změnila se v nich i atmosféra?

Musím samozřejmě poděkovat i předchůdcům, na jejichž práci jsem mohl navázat a započaté projekty úspěšně dokončit. Ale i díky našim projektům vnímám, že se ve vesnici změnilo klima. Lidé jsou spokojení, jejich život ve Pticích má určitý standard, kvalitu, čistotu. Vnímám, že se mezi sebou zdraví, cítím, že jsou v pohodě a zdá se mi, že tu žijí rádi. A i když máme třeba jiné názory, dokážeme se domluvit. Na silnicích, na školce, na osvětlení, na renovaci a zateplení úřadu, anebo na zvýšení kapacity čističky.

Kdo je impulsem pro takové projekty? Je to úkol starosty?

Starosta by měl být motor. Můj impuls vyplývá z toho, že mám představu o tom, co by se mi tady líbilo. Jako třeba o budově úřadu jsem měl představu, že by měla být reprezentativní, čistá, upravená. A protože jsem hodně cestoval a viděl jsem, že jinde to jde, tak jsem si řekl – proč bychom to nedokázali tady?

Takže starostování je one man show?

Absolutně ne. Neobešel bych se bez všech na úřadu. Neobešel bych se bez kolegů v zastupitelstvu. Všem za to patří dík. Jsem rád, že právě všichni mí kolegové vědí, že tohle není starostova hra, ale týmová hra. Že každý může přijít s návrhem, a já jsem tady od toho, abych návrh rozpracoval a předložil ke schválení. To jsou moje úlohy. A jestli si je dávám sám, anebo mi je dá někdo ze zastupitelstva, to je vedlejší. Jsme tu tým a neobejdeme se bez důvěry a týmového ducha. Jinak to bude fungovat tak, jako to vidíme leckde – neustálým bojem o posty.

Jak ten týmový duch vypadá v praxi?

Vždycky si musím předložený projekt obhájit, zastupitelé musí přesně vědět, o čem rozhodují. Na druhou stranu ale nemůžu čekat, že mi někdo vydá nějaký rozkaz. Na vojně se vždycky říkalo „voják se stará, voják má“. To znamená, že se musím a chci postarat. Musím dodržet slovo. Dotáhnout projekty do cíle, věnovat se jim naplno. Mít vnitřní kázeň. Naslouchat lidem, pořád být inspirovaný tím, že život tady se dá zlepšovat. Být stabilizujícím článkem.

A kde se ta inspirace bere?

I když jsem procestoval kus světa, jsem vyloženě patriot. Čech jako poleno. Provandroval jsem celou republiku a mám ji rád. Vnímám rozdílnost krajiny, jako starosta vnímám rozdílnost obcí. Líbí se mi čisté a upravené obce. Ten životní styl, kdy jsou lidé ve své obci spokojeni, a i když mají starosti, vyjdou si na zahrádku a cítí, že jsou doma a že se jim to doma líbí. A mám rád třeba i to, když se do obce děti v dospělosti vrací. Pamatuji si, jak mi ptičtí říkali: Proč staviš tak velký barák? Vždyť děti tady s tebou určitě bydlet nebudou, ty půjdou za svým... Ale já jako kdybych podvědomě pořád věřil, že tady zůstanou. A zůstali. A vidím to i u jiných starousedlíků ve Pticích. I jejich děti se sem vrací, předělávají si domy po rodičích a jsou tu rádi. Protože tak to má být. Za prací se má jezdit a tady se má žít.

Se starostou rozmlouval

Petr Kubernát

CO předcházelo stavbě KAPLIČKY?

Původní kaplička navazuje na vznik Sboru dobrovolných hasičů v Pticích

Stavba původní kapličky navazuje na vznik Sboru dobrovolných hasičů ve Pticích. Založení sboru bylo podporováno zastupitelstvem v návaznosti na špatné zkušenosti z velkých požárů.

Tehdejší zastupitelé po neblahých událostech usilovali o protipožární zabezpečení obce místními občany, aby se nemuseli spoléhat jen na okolní hasičské sbory. Sbor byl pak založen **10. října 1897**. Předsedou byl zvolen Rudolf Pomajzl, jednatelem Václav Špaček, velitelem Emil Benda, podvelitelem Jan Nejedlý, dozorcem náčiní Jan Příhoda a bylo zvoleno další 5 členů výboru. Zároveň byli z mladších občanů vybráni členové sboru..

Už v roce **1897** zajistila obec stavbu hasičské zbrojnice jejím financováním. Zbrojnice byla ze začátku označována jako hasičské skladiště. Skládala se z jednoduché obdélníkové kůlny se sedlovou střechou a z přistavěné zvonice čtvercového půdorysu se zvonem a s křížkem na vrcholu střechy. Stavba nebyla vysvěcena jako církevní objekt a po celou dobu sloužila jako hasičská zbrojnice. Zajímavostí je, že sbor už ke konci roku 1897 získal stříkačku od firmy R. A. Smekal ze Smíchova za 1000 zlatých a k tomu další vybavení za 300 zlatých. Stříkačka s vybavením byla v prosinci umístěna do již zhotoveného skladiště. Zbrojnice tak byla celá postavena už v roce 1897 z prostředků obce. Naopak stříkačka byla koupena na

úvěr a zastupitelstvo rozhodlo hradit nákup stroje také z obecních prostředků. Ale k tomu nedošlo a ještě dalších 25 let stříkačku splácel sbor sám nebo pomocí nadřazené hasičské župy. Za první republiky to bylo už v československých korunách. Hasičské zbrojnici se říkalo kaplička, protože už od počátku zde byl zvon na případné zvonění při poplachu, když hořelo. Pravidelně se zde současně vyzvánělo v poledne i večer každý den. Poslední zvonící byla paní Kliková. V Horních Pticích se zvonilo až do protektorátu. V té době sebrali zvon Němci a nechali ho roztavit. Pak se zvonění ozývalo jen v Dolních Pticích asi do šedesátých let, než zvon někdo ukradl.

Ke zbrojnici byla v 1. republice přistavena vážnice s váhami pro kontrolu naložených valníků při svážení úrody z polí. Další změna nastala v roce **1960**, kdy se již vážení valníků nevyužívalo a vážnice s váhami se odstranila. Současně se zazdila malá podlouhlá okna zbrojnice a zároveň se zhotovila nová fasáda. Po zbourání vážnice dostala zbrojnice prakticky stejný vzhled jako po postavení. K další stavební úpravě došlo roku **1971**, kdy byla vybetonována propadlá cihlová podlaha. Později se jen opravovaly opadané části fasády nebo děravá střecha.

Do nevybavené zbrojnice byla v 80 letech přivedena elektrika kabelem ze sloupu. Kabel byl ukotven v horní části ve štítu kolny. Slabý štít nevydržel stálý tah kabele a začal se odtrhávat a naklánět nad vrata. Hrozilo spadnutí štítu i střechy. Na základě toho bylo dohodnuto původní zbrojnici zbourat a přestavět jednoduchou hasičskou kůlnu na zbrojnici o dvou garážích. Mělo se tak využít místo po odstraněných vahách. Původní hasičská zbrojnice byla tak v říjnu roku 1989 zbourána. Stačilo do ní strčit nakladačem a celá stavba se sesypala.

Po změně režimu byla většina občanů Ptic pro postavení nové kapličky ale už jen jako samostatné církevní stavby. Nová zbrojnice byla postavena vedle obecního úřadu.

PTICE a MATEŘSKÁ ŠKOLA

V Pticích nikdy nebyla mateřská škola. Od roku 2015 je a krásná!

Obec Ptice před výstavbou mateřské školy řešila problém s umístěním místních dětí do předškolních zařízení v okolí. Okolní obce své kapacity postupně naplňovaly dětmi trvale žijícími na jejich území a podmínky na umístění ptických dětí přestávaly být pro obec akceptovatelné. V souvislosti s výstavbou rodinných domů v Pticích a narůstajícím počtem dětí proto obecní zastupitelstvo v čele s panem starostou Ing. Milošem Dvorským rozhodlo o výstavbě mateřské školy pro 25 dětí a začalo připravovat kroky k její následné výstavbě.

Vznik mateřské školy v Pticích byl velkou událostí v životě obce. Stavební práce byly zahájeny **4. 3. 2015** a pod dozorem pana Petra Svobody postupovaly neuvěřitelně svižným tempem. Období před otevřením mateřské školy pro mne bylo v určitých situacích docela náročné, ale dnes na něj velmi ráda vzpomínám. Během poměrně krátkého časového období se uskutečnil první zápis dětí, bylo potřeba zajistit personální obsazení mateřské školy, smysluplně a účelně navrhnout uspořádání vnitřních prostor a školku kromě hromady papírů kompletně vybavit vším, co děti ke svému rozvoji potřebují.

12. května 2015 proběhl první zápis do mateřské školy v Pticích, který se díky výstavbě budovy konal na obecním úřadě v Pticích.

Vzpomínám si, že všichni rodiče byli přátelští a většina z nich k zápisu dorazila se svými dětmi. Bylo to velmi milé setkání. Naši první absolventi jsou dnes žáky pátých tříd. K dnešnímu dni jsme společně do školních lavic vyprovodili již 45 dětí.

Stavba byla zkolaudována v plánovaném termínu **28. 8. 2015** a za tři dny byla MŠ uvedena do provozu. Hodně jsem se toho tehdy naučila. Poznala jsem spoustu skvělých lidí z obce, kteří nezištně přiložili ruku k dílu a pomohli nám **1. 9. 2015** přivítat děti a jejich rodiče v jedinečné, zbrusu nové budově. A za to všem tehdejšími i současnými zaměstnancům, spolupracovníkům a přátelům mateřské školy velice děkuji!

Personální obsazení ve školním roce 2015/2016: Eva Vacková (ředitelka, učitelka), Blanka Komardinová (učitelka), Ludmila Vondrová (asistentka pedagoga), Drahomíra Svobodová (provozní zaměstnankyně)

Od počátků našeho fungování jsme vždy hledali prostor a možnosti zapojení rodičů do společných činností. Věřili jsme, že pokud děti získají zkušenost ze společného sdílení nejrůznějších programů, aktivit a zážitků, snadněji se pak zapojí do veškerého dění v mateřské škole a také do života v obci. Díky podpoře zastupitelů a místních spolků jsme dnes velmi rádi, že se nám pro děti podařilo zorganizovat řadu milých akcí, na které dnes tolik rádi vzpomínáme.

Mnoho zdraví a energie do jarních dnů

Vám za kolektiv MŠ Ptice přeje

Eva Vacková
ředitelka MŠ

SVATOSTÁNEK čili KAPLIČKA

Stavba a vysvěcení kaple Panny Marie na Návsi

Kaplička Panny Marie v parčíku v horních Ptčích, jak ji dnes všichni známe, tu nestojí příliš dlouho. S její stavbou se začalo v roce 1990 a finálně dokončena byla během roku 1991. Rok nato došlo k jejímu vysvěcení. Vzniku této nové kaple předcházely zajímavé a dnes už trochu kontroverzní události.

Na místě dnešní kapličky totiž stála původně hasičská zbrojnice, spojená s kapličkou. Zbrojnice se využívala též jako hasičské skladiště. Kaplička fungovala jako zvonička, ve které se zvonilo klekání, oznamovalo se úmrtí či svolávalo při požáru. Posledním zvoníkem byla paní Kliková. Ke smutnému konci této stavby asi nejvíce přispěla nehoda, při které vytrhla celý štít zbrojnice elektrická přípojka, která vedla ze sloupu přímo ke zbrojnici. O zbrojnici se dlouhá léta nikdo nestaral, byla neudržovaná a zcela zchátralá. A tak se v roce **1989** rozhodlo o jejím zbourání (byla zbourána počátkem října 1989), především z iniciativy hasičů a tehdejšího starosty pana Vladimíra Blažka. Dnes to většina obyvatel, kteří zbrojnici s kapličkou pamatují, bere jako neuvážený čin některých našich horkokrevných občanů. Vše se odehrálo bez souhlasu veřejnosti i nadřízeného stavebního úřadu v Rudné. Většina těchto pamětníků si myslí, že se mohla původní stavba pouze opravit a zrenovovat a

nadále tu mohla stát krásná památka. Dle mého otce Miroslava Pouby proběhlo bourání jen za pomoci nakladače, který do celé stavby prostě „strčil“.

Pak už se postupně započala celá historie této nové kaple, jak jí dnes známe. Po zbourání původní stavby zůstaly na jejím místě trosky, nepořádek, stavební materiál a začalo se řešit, co s tím, co se vlastně bude dít dál. A tak se mezi občany uspořádala anketa o tom, zda zachovat na místě zbourané zbrojnice volný prostor nebo zde postavit novou kapli. Větší část obyvatel hlasovala pro novou kapličku. Jedním z důvodů, proč zde vystavět novou kapli, byl také

turismus. Ve všech mapách byla totiž na tomto místě zakreslená kaplička, za kterou jezdili turisté. Po jejím zbourání ale jezdili dál a žádnou stavbu zde nenacházeli. Proto vznikl tento hlavní návrh, postavit novou kapličku, aby se tato turistická informace zachovala.

Stavba

Dne **10. dubna 1990** byla osobně podána žádost na stavební úřad v Rudné na znovuvybudování kapličky na původním místě. Povolení bylo brzy vydáno a tak mohla celá akce začít. Zorganizovala se veřejná sbírka mezi obyvateli. Sbírkou se ujali členové Občanského Fóra. Chodilo se po třech dvojicích od domu k domu, dokonce i v chatové oblasti, a vybíraly se peníze na postavení nové kaple. Během jednoho měsíce se podařilo získat 13 290 Kčs. Na tuto akci věnoval také tehdejší Okresní Národní výbor Praha-západ 8 000 Kčs. Asi největším a nezarputilejším iniciátorem a organizátorem celé akce, od této sbírky až po celkové dokončení stavby, byl můj děda pan Josef Pouba. Ten opatřil od své známé, architektky paní Heleny Trávníčkové, výkresovou dokumentaci. Ještě si pamatují, jak děda na našem dvoře svařoval celou kovovou konstrukci pro základ stavby kapličky. Na její hrubou stavbu se použily staré cihly ze zbrojnice, které tam zůstaly. Kovovou konstrukci pro celý základ stavby tam umístil jeřáb, který zajistil pan Pouba z tehdejšího JZD. A už v létě začal se svým synem Miroslavem se stavbou kapličky.

Stavby se zúčastnilo mnoho dalších nadšenců z řad našich obyvatel (bohužel dnes jsou již někteří z nich po smrti): Jiří Volf, Stanislav Klimeš, Václav Potěšil, Otta Karda, Jiří Benda, Václav Jirotko, Josef Kaše, Vladimír Pomahač, Jan Adamčík, Miloslav Matějčík, Václav Hašek, Stanislav Lucha, František Jelínek, František Mikeš, Vilém Dvořák, Václav Závora, František Musil, Milan Hakl a Jaroslav Breník. O posvěcení **3. 11. 1990** už byla kaplička „pod střechou“. Zvon dodal koncem roku pan Petr Rudolf Manoušek ze Zvonařství Zbraslav. Váží cca 30 kg a stál 5 500 Kčs.

Střechu na kapličky udělal pan Zdeněk Procházka z Drahelčic. Byl pokrývač a veškeré práce dělal zdarma. Pro nákup tašek byly použity peníze ze sbírky. Dlažbu v kapličky dělal pan Záborský. Dřevěný obloukový stojan pro umístění sochy Panny Marie a dřevěné klekátko pod ním vyrobil tesař pan Václav Jirotko. Nádhernou sošku Panny Marie do kapličky daroval tehdejší farář pan Josef Moulík. Kříž, který je umístěný na špičce kapličky a zvoničky, vyrobil pan Vlastimil Klimeš, který byl nástrojařem na hutích. Tento kříž je řešen zároveň jako hromosvod, kde je umístěn jímač svedený do země. Zdobené mřížové dveře vyrobil kovář pan Bernard z Červeného

Újezda. Ke kapličky vede v zemi elektrická přípojka, která napájí zvon a druhý kabel je napojen přímo z veřejného osvětlení a slouží pro osvětlení lampou přímo v kapličky. Pan Pouba připravil pro napájení zvonu speciální automatiku/elektroniku po vzoru ze Šumavy. Zvon odbíjí vždy v poledne a večer – v zimě v 18:00 hodin a v létě v 19:00 hodin po dobu zhruba dvou a půl minuty. Ve střechě je volný prostor – půda, kde jsou dnes uskladněny tašky pro případnou opravu střechy.

Hrubá stavba byla dokončena rychle, ale velkou část roku **1991** probíhaly dokončovací práce. Ty byly možná náročnější než celá hrubá stavba. Na dodělávky byl už můj děda s tátou sám.

V současnosti se o kapličku stará pan Miroslav Pouba, např. přerizuje klekání zvonu dle letního a zimního času, provádí její úklid, drobné opravy, údržbu a každoročně připravuje vánoční výzdobu.

Svěcení kapličky

Slavnostní vysvěcení nově postavené kapličky se konalo v sobotu **19. září 1992**. Na akci zvaly plakáty a písemně byli pozváni všichni známí ptičtí rodáci z okolí. Pozváno bylo i několik členů vlády, ale nakonec dorazil jen pan Jan Kalvoda, místopředseda vlády a předseda strany ODA (Občanská demokratická aliance), který se zdržel jen na obřad. Této významné události se zúčastnilo kolem 300 občanů jak ze Ptíc, tak z okolních obcí. Vlastní obřad zahájil krátkým proslovem starosta obce pan Václav Jirotko. Všechny přítomné uvítal, zmínil historii předešlé zvonice s hasičským skladištěm a poté mluvil o průběhu stavby nové kaple. Pak už začalo vlastní svěcení kapličky, které provedl úhonický farář pan Josef Moulík (dnes již bohužel po smrti). Začal krátkým kázáním a poté zahrála na elektrofonické varhany naše rodačka Božena Egermeierová, rozená Rajtorová. Hrála tři sloky mariánské písně „Chválu vzdejme ó křesťané“ a při této písni provedl pan Moulík vlastní posvěcení kapličky. Poté ještě hrál pan Karel Vais mariánskou Loretánskou litanii a pak znovu zahrála paní Egermeierová tři sloky známé mariánské písně ze Smetanovy opery Tajemství. Po obřadu ještě hráli u kapličky hudebníci pod vedením pana Kloce.

Dnes je kaple Panny Marie Na Návsí jednou z hlavních dominant naší obce a stále ještě se u ní občas zastavují turisté, aby si jí vyfotili.

Článek připravila

Martina Kubrová s pomocí rodičů Zdeňky a Miroslava Poubových

Čerpáno bylo též z ptické kroniky.

SK PTICE pátrá po minulosti

Co bylo dříve než-li SK Ptice vzal do rukou očistu těla i duše?

Vážení spoluobčané, sousedé, sportovní příznivci,

můj původní záměr, jak využít vyhrazený prostor v jarním vydání Ptického okénka pro SK Ptice, vzal opět za své. Vzhledem ke covidovým okolnostem vám zde bohužel nemůže náš sportovní klub představit termíny plánovaných akcí na první pololetí roku, což bylo původně v plánu. Nicméně většina našich členů jsou optimisté. Pevně věříme, že není daleko doba, kdy se budeme opět setkávat na společných, nejen sportovních akcích. Samozřejmě, jakmile to situace dovolí, budeme vás včas o nich informovat. Už nyní se na vaši účast těšíme.

Říkám si tedy, tak o čem tady budu psát? Něco z historie našeho SK? Jak jistě víte, loňský rok byl teprve rokem prvním, kdy SK začalo vyvíjet svou činnost. Navíc, malé ohlédnutí jsme učinili již v minulém vánočním vydání Ptického okénka. Tak tudy cesta nepovede. Což tedy zkusit zjistit něco o historii spolkových sportovních aktivit v naší obci, napadlo mne. Není přeci nic jednoduššího, než mrknout do kroniky obce a případně se s vámi o získané poznání podělit. K mému překvapení však ani kronika „sportovními“ informacemi příliš neoplývá. To samozřejmě neznamená, že by se v Pticích historicky nikdo sportovním aktivitám nevěnoval, jen asi nebyly hodny zaznamenání pro budoucí generace. Nicméně, řečeno sportovní terminologií, pár zásahů do černého přeci jen padlo.

Co se mi tedy podařilo amatérsky vypátrat? V pamětní knize obce Horní Ptice, (tak zní oficiální název kroniky) se na straně 16 píše: „Tělocvičná jednota Sokol byla založena, má 72 členů, starostou jest Antonín Suchý, rolník“. Tento zápis je datován z roku 1918, ale údaj o roku založení Sokola v Pticích chybí. Vzhledem k tehdejšímu počtu 568 obyvatel Horních a Dolních Ptic (údaj ze sčítání lidu v roce 1921) to určitě nebylo málo. Další zmínka o místním Sokole je poté bohužel až z roku 1948, kdy bylo jeho vedení odvoláno kvůli „účasti na provokacích při sletovém průvodu v Praze“. Vzhledem k obsahu tohoto pamětního zápisu a tehdejší politikou okolnostem předpokládám, že je to zmínka o místní jednotě Sokolské pravděpodobně poslední.

Za zmínku stojí také zápis z roku 1960 o návěku skladeb pro II. celostátní spartakiádu. Skladby „Radostná jar“ a „Pohádka“ tehdy nacvičovalo celkem 30 ptických dětí a 11 z nich se dokonce účastnilo hlavního vystoupení v Praze na Strahově. Jak vidno, zápisů o sportovních aktivitách v Pticích kronika obce z let 1918 – 1979, ze které jsem čerpal, mnoho neposkytuje. Ale i tak mi tento amatérský exkurz do minulosti poskytl některé zajímavé informace o historickém dění v obci ve které žijeme. Mimochodem, toto „okénko do Ptické historie“ je otevřeno každému, kdo do něj chce nahlédnout. Kronikou si můžete listovat kdykoli, třeba po procházce či projížďce na kole po okolí. Je totiž

Zápis z knihy: Zápis a záhybné ze Ptic nacvičovali v návě škole v Uhoněvicích II. C. S. na II. celostátní spartakiádu skladby „Radostná jar“ a „Pohádka“. Vnáseníku bylo 30 dětí, vystoupení ve Slaném se zúčastnilo 29. V. Radostná jar - 12 dětí, Pohádka 7 dětí, v Uhoněvicích 5. V. Pohádka 12 dětí, Radostná jar 15 dětí. Vystoupení na Strahově se zúčastnilo ve skladbě Radostná jar 11 dětí. Skladby nacvičovali Zdeněk Bezdekovi, Marie Dobochová, Ana Smržová a František Zpěnk.

Roku 1897 založen obcí dobrovolný hasičský a obcí vybraní kaničské obce děti a kopličky. Nyní má obec 22 členů, starostou jest Antonín Mlár, horník, reditorem František Zpěnk, truhlář. Tělocvičná jednota Sokol byla založena v. , má 72 členů, starostou jest Antonín Suchý, rolník. Místní domovní domkáři a malovalníci má 32 členů; diváckým jest Antonín Suchý, rolník.

dostupná v elektronické podobě na oficiálních stránkách obce www.obecptice.cz.

Stejně tak i náš sportovní klub je otevřen každému, kdo má zájem sdílet se svými sousedy společné sportovní aktivity a třeba se i podílet na rozvoji a budování podmínek k jejich provozování. Třeba si pak o tom budou moci v kronice přechíst naši pravnuci. Ale kvůli tomu to přeci neděláme.

Přeji vám pevně zdraví a sportu zdar

Pátral **Lubomír Kopka**
Předseda SK PTICE, z.s

PROSPĚŠNÝ SPOLEK a Jezírko

Máme dobu kovidovou. Nikdo nikam nesmí a nesmí se nic dít. Tak o čem vlastně psát?

Můžu vám připomenout něco z historie našeho spolku. Prospěšný spolek Ptice vznikl 6. července roku 2003. Čtrnáct kamarádů, otců od rodin se rozhodlo založit spolek, aby mohli pořádat různé společenské akce pro děti i dospělé z Ptice. Zároveň chtěli i zvelebovat naše okolí a oba neudržované rybníky, které máme v pronájmu od obce.

Historicky první počín spolku bylo upravit hřiště na nohejbal a volejbal. Rozvozit štěrk, uválcovat a upravit po zimě. Hřiště se nacházelo zhruba uprostřed vesnice a bohužel již neexistuje. Na jeho místě stojí dnes rodinné domy.

Dalším velkým úkolem, který jsme si dali, bylo vyčištění rybníku Jezírko v horní části obce. Byl to nesnadný úkol. Bylo nutné po celé ploše vodní hladiny vytrhat rákosí a vyčerpát vodu. Vody tam pravda moc nebylo, asi tak 30 centimetrů na sloupci.

Následně za pomoci techniky jsme Jezírko vybagrovali a upravili břehy. V současné době je hloubka Jezírka v určitých místech až dva metry.

V roce 2004 jsme na břehu rybníka Jezírko postavili zastřešené sezení pro lidi a zabetonovali lavičky s výhledem na vodní hladinu.

V roce 2006 jsme všechny naše síly vrhli na rybník Bednář ve spodní části vesnice.

I tam bylo potřeba vyčerpát zbytky vody z hladiny. Vody tam bylo pomálu, asi 15 centimetrů na sloupci. Zato mraky bahna. Opět nám musela pomoci těžká technika. Zapůjčený buldozer měl práci na celý den. Zároveň jsme upravili břehy, vybudovali přepadovou kabernu a urovnali betonové patníky mezi silnicí a krajem rybníka. I na Bednáři je nyní hloubka okolo dvou metrů.

Během let se spolek zúčastnil mnoha brigád, domluvených s obecním úřadem. Káceli jsme stromy, prořezávali náletové křoviny, sázeli nové stromky, čistili strouhy i pomáhali budovat dětské hřiště. Opravili most u Kačáku, zlikvidovali starý a nefunkční rozhlas a nainstalovali tabulky s názvy ulic.

Co do pořádání kulturních akcí. I těch bylo nepočítaně. K tradičním čarodějnicím, podzimním koncertům u Jezírka, dětským dnům a rybářským závodům pro děti, které pořádáme dodnes, když situace dovolí. Kdysi jsme pořádali i akce, které díky okolnostem už zanikly. Pořádali jsme například Staročeské máje s hudbou, stavění májky a průvodem přes obec, maškarní karnevaly pro děti i dospělé, hody a posvícenské zábavy.

Ale dost vzpomínání.

Máme tu nový rok a já věřím, že se v hojném počtu sejdem u Jezírka na některé z kulturních akcí, které pořádáme.

Na závěr bych Vám všem rád popřál pevné zdraví a sejdem se v lepších časech.

Za Prospěšný spolek Ptice, **spolkový kronikář Petr Míčka.**

KNIHOVNA a její PANÍ

Několik zajímavostí z historie naší knihovny, které zaujaly knihovnici Jarmilu Koldovou

Zdravím všechny věrné příznivce i ty neaktivní návštěvníky. Nabízím pár zajímavostí z historie naší knihovny, které mě zaujaly a také nabízím odkaz na čtenářskou výzvu 2021.

Roku **1946** byla založena Gottwaldova knihovna, tehdy ve starém MNV, pro mladé: místní národní výbor, který byl v dolních Ptčích. V roce **1967** byla knihovna vybavena novou podlahou, kamny, zářivkami a dokonce záclonou. Kdo v knihovně tehdy působil se mi nepodařilo zjistit. Roku 1976 byla přemístěna do nové budovy, kde je dodnes. My ji známe jako Obecní úřad. Novou podobu knihovna dostala v roce 2013, už za mého působení, kdy jsme získali grant od kraje.

Přidám i něco ze své historie. Naše rodina se do Ptč přistěhovala v roce **1997**, tedy jsme tzv. pražská náplava, dokonce křtěná Vltavou. Hned jsem se zajímala, zda je v místě knihovna a byla, velmi dobře vedená slečnou Kamilou Tománkovou. Stala jsem se tedy její členkou. Tehdy jsem netušila, že po několika letech převezmu její vedení. Žezlo mi předala její nástupkyně slečna Ivana Vondrová.

Musím přiznat, že mě práce v knihovně velmi baví, ráda lidem radím s výběrem knih, organizuji programy pro děti ze školky i žáky I. stupně základní školy. Moje původní povolání učitelky se prostě nezapře.

Bohužel doba pandemická činnost knihovny hodně osekala. Zbylo jen výdejové okénko, v našem případě přímo okno. V současné době jsem z podkladů o návštěvnosti knihovny za rok 2020 vybrala vítěze soutěže o titul **Čtenář roku 2020**.

V kategorii **Dospělý čtenář byl nejaktivnější pan ThDr. Radivoj Jakovljevič**, kterému současně blahopřeji k 95. narozeninám. V kategorii **Dětský čtenář zopakoval svoje vítězství Max Diblík**.

Oběma výhercům předám diplom a knižní odměnu po znovuotevření knihovny, snad v dubnu letošního roku.

Děkuji vám všem za přízeň a věrnost, ráda se s vámi setkám u výdejového okna. Knihy si můžete i rezervovat na mailové adrese knihovnaprice@seznam.cz

Čtenářská výzva 2021

<https://www.ctenarskavyzva.cz/#temata>

Pro některá témata nápověda, jaké knížky k nim v knihovně jsou, jen namátkově:

1. Kniha z lékařského prostředí: <https://www.databazeknih.cz/knihy/velke-malickosti-349796>

<https://www.databazeknih.cz/knihy/doktorka-z-domu-trubacu-2462>

3. Retrospektivně vyprávěná kniha: <https://www.databazeknih.cz/knihy/tiche-roky-402756>

<https://www.databazeknih.cz/knihy/hotylek-235353>

8. Kniha, v níž hraje důležitou roli dopis <https://www.databazeknih.cz/knihy/deset-malych-cernousku-32803214>.

15. Kniha, která se jmenuje stejně jako hl. postava nebo **16.** Kniha umístěná do 15. místa žebříčku databáze: <https://www.databazeknih.cz/knihy/hana-324332>

19. Kniha, která má na obálce srdce: <https://www.databazeknih.cz/knihy/na-co-alice-zapomnela-229901>

Můžete soutěžit o nejrychlejšího čtenáře. Knihy jsou s různou tematikou, tak i milovníci jednoho žánru mohou číst i něco jiného, co je možná i zaujme. Soutěž potrvá do října 2021, pokud se ujme, vyhodnotím ji a odměním. Čas na čtení v době korony gomory máme.

Vaše knihovnice **Jarmila Koldová**

STŘEDOČESKÁ LÍPA bilancuje

Ohlédnutí do historie spolku Středočeská lípa aneb co děláme, neděláme pro sebe.

Tentokrát spolek Středočeská lípa Ptice (SLP) nepíše o aktuální činnosti, ale vyhledal pokladní doklady z minulosti. Místo popisování jednotlivých akcí v každém roce, které se většinou opakovaly, spolek SLP zpracoval tabulku výdajů, které o činnosti vypovídají více.

Přehled výdajů je souhrn údajů z bankovních výpisů, z pokladních dokladů a z daňových přiznání. V tomto čísle uvádíme přehledy od roku **2014** do roku **2020**. Máme zpracovány výdaje i z předcházejícího období, které zveřejníme později, protože se nyní nevejdou na jednu stránku.

Přehled vydání SLP

	2014	2015	2016	2017	2018	2019	2020
Hřiště a traktor	14 824	5 950	10 890	15 427	1 069	7 184	1 612
Závody, turnaje a setkání občanů	1 689	4 172	6 024	4 921	4 865	7 282	5 465
100. výročí příjezdu Italů		30 029	6 044				
Občerstvení ke 100. výročí		14 312					
50. výročí havárie letadla					16 551		
Administrativní výdaje			669	80		80	2 633
Výdaje za výpisy z banky	83	75	86	190	11	200	230
Celkové výdaje	16 596	54 538	23 713	20 618	22 496	14 746	9 940
Dotace z obce			6 000	4 505		7 582	5 349
Výdaje hrazené spolkem SL Ptice	16 596	54 538	17 713	16 113	22 496	7 164	4 591

Většina výdajů je zahrnuta do jednotlivých navazujících skupin a týkají se výstavby a údržby areálu v Parku setkání v Dolních Ptčích a činností v tomto objektu. Uvedené náklady, **v celkové výši 139 211,- Kč**, hrazené v letech **2014 -2020**, spolkem SLP na stavbu a údržbu areálu jsou jen doložené pokladní a bankovní zahrnuty náklady, které hradili členové například o dodané občerstvení na stromů za uschlé, další vybavení areálu, tabulce nejsou zahrnuty ani náklady na které se neproplácely z účtu spolku. trati Kladensko-nučické dráze (KND) přerostlých větví a zarovnávání informační tabule na KND, kterou čištění strouhy u silnice nad Bednářem a stovky odpracovaných hodin při údržbě které nikdo nepožadoval proplatit. získání pozemku do pronájmu. Pozemek zpevněná příjezdová cesta. Velké náklady souvisejí i s budováním fotbalového, volejbalového, dětského hřiště a dalšího vybavení areálu. Tyto náklady jsou zahrnuty do přehledu výdajů z prvních let z období roku **2008 až 2011**.

Budou zveřejněny v některém dalším vydání Ptického okénka. Už od získání pozemku členové a příznivci SLP budovali areál v Parku setkání pro všechny občany obce a věnovali mnoho hodin ze svého volného času na stavbu areálu a jeho doplnění. Jak je vidět z posledního řádku tabulky, darovali také nemalé finanční příspěvky nebo přivezli různé zařízení a materiál pro stavbu a dokončení areálu do stávajícího stavu. Nikdy neuvažovali, že zhotovená hřiště a další vybavení areálu budou jen pro vybrané lidi a přístup do areálu bude omezen pro ostatní.

V současnosti spolek vybírá příspěvky na koupení nového traktoru Stiga estate za cca 63 000,- Kč na sekání trávy. Má tak nahradit původní traktor za 49 990,- Kč, který je již po 12 letech v nevyhovujícím stavu a není ekonomické udržovat ho v provozu dalšími opravami. Do konce roku 2020 zaslali členové a příznivci SLP a zakoupení traktoru 22 500,- Kč.

Spolek Středočeská lípa Ptice tímto děkuje všem členům a příznivcům za zasláné příspěvky.

Vybraná hotovost bude uvedena ve výdajích spolku v roce 2021 po zakoupení stroje. Zatím se tyto aktivity projeví v kolonce ve výdajích bance, protože příspěvky jsou zasílány na bankovní účet spolku č. **212 359 322 / 0300** u ČSOB.

Za Středočeskou lípu Ptice počítal **J. Breník a fotil A. Požusta**

KVÍZ na závěr

Pojďme se pustit do zápolení

A jak povídal jeden učenec, že opakování je matka moudrosti, nabízíme na závěr několik otázek. Prvních 5 šťastlivců, kteří odešlou správné odpovědi na mail obecptice@obecptice.cz obdrží zajímavé ceny.

1. Kdy byla kolaudována MŠ?
2. Kolik vody bylo v rybníku Jezírku při jeho čištění? (tolerance 5 cm)
3. Kdy byl založen Sbor dobrovolných hasičů?
4. Kolik ptických dětí nacvičovalo skladby „Radostná jar“ a „Pohádka“?
5. Kdo „předával žezlo“ naší paní knihovnici?
6. Kolik kg váží zvon Kapličky?
7. V kterém roce se stal starostou Miloš Dvorský?
8. Jak starý je znak Ptice?

Ptické okénko - oficiální čtvrtletník obce Ptice (okres Praha Západ)

Vydavatel periodika: Obec Ptice, Hlavní 140, 252 18 Ptice | IČ: 00234842 | MK ČR E 20145

Redakční rada: Petr Kubernát, Markéta Blažková, Martina Kubrová

Realizace: cubeornot.cz, **Tisk:** funprint.eu | **Datum tisku:** 04/2021